

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2013 m. liepos 18 d.*

„Apeliacinis skundas — Televizijos transliacijos — Direktyva 89/552/EEB — 3a straipsnis — Jungtinės Karalystės priemonės dėl itin reikšmingų šios valstybės narės visuomenei įvykių — Europos futbolo čempionatas — Sprendimas, kuriuo priemonės pripažįstamos suderinamomis su Sąjungos teise — Motyvavimas — EB 49 ir 86 straipsniai — Nuosavybės teisė“

Byloje C-201/11 P

dėl 2011 m. balandžio 27 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Union des associations européennes de football (UEFA), atstovaujama QC D. Anderson ir baristerio D. Piccinin, įgaliotų solisitorių B. Keane ir T. McQuail,

apeliantė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Europos Komisijai, atstovaujamai E. Montaguti ir N. Yerrell bei A. Dawes, padedamų baristerės M. Gray, nurodžiusiai adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

Belgijos Karalystei,

Jungtinei Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystei, atstovaujamai L. Seeboruth ir J. Beeko, padedamų baristerio T. de la Mare,

įstojusioms į bylą šalims pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro trečiosios kolegijos pirmininko pareigas einanti R. Silva de Lapuerta, teisėjai K. Lenaerts, E. Juhász, J. Malenovský (pranešėjas) ir D. Šváby,

generalinis advokatas N. Jääskinen,

posėdžio sekretorė M. Ferreira, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2012 m. rugsėjo 13 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2012 m. gruodžio 12 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

* Proceso kalba: anglų.

priima šį

Sprendimą

- 1 Savo apeliaciniu skundu *Union des associations européennes de football (UEFA)* prašo panaikinti 2011 m. vasario 17 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *UEFA prieš Komisiją* (T-55/08, Rink. p. II-271; toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo šis teismas atmetė jos prašymą iš dalies panaikinti 2007 m. spalio 16 d. Komisijos sprendimą 2007/730/EB dėl priemonių, kurių ėmėsi Jungtinė Karalystė pagal Tarybos direktyvos 89/552/EEB dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų nuostatų, susijusių su televizijos programų transliavimu, derinimo 3a straipsnio 1 dalį, suderinamumo su Bendrijos teise (OL L 295, p. 12; toliau – ginčijamas sprendimas).

Teisinis pagrindas

- 2 1989 m. spalio 3 d. Tarybos direktyvoje 89/552/EEB dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų nuostatų, susijusių su televizijos programų transliavimu, derinimo (OL L 298, p. 23; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 1 t., p. 224), iš dalies pakeistoje 1997 m. birželio 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/36/EB (OL L 202, p. 60; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 2 t., p. 321; toliau – Direktyva 89/552), yra pastarąja direktyva įterptas 3a straipsnis; jame numatyta:

„1. Kiekviena valstybė narė gali imtis Bendrijos teisės aktus atitinkančių priemonių, kad užtikrintų, jog jos jurisdikcijai priklausantys transliuotojai, pasinaudodami išimtinė teise, įvykių, laikomų itin reikšmingais tos valstybės narės visuomenei, netransliuotų taip, kad žymi tos valstybės narės gyventojų dalis negalėtų matyti tokių tiesiogiai transliuojamų ar įrašytų laidų, kurias transliuoja nepriklausoma televizija. Jei taip atsitinka, tokia valstybė narė sudaro numatomų valstybinių ar nevalstybinių įvykių, kuriuos ji laiko itin reikšmingais visuomenei, sąrašą. Sąrašas turi būti sudaromas aiškiai, nedviprasmiškai ir tinkamu laiku. Atlikdama šį darbą, valstybė narė taip pat nusprendžia, ar tuos renginius visus arba jų dalį bus galima matyti tiesiogiai transliuojamus arba, jei to reikėtų arba dėl objektyvių priežasčių taip būtų geriau visuomenės labui, bus rodomas viso renginio ar jo dalies įrašas.

2. Valstybės narės nedelsdamos praneša Komisijai apie priemones, kurių jos ėmėsi ar ketina imtis pagal 1 dalį. Per tris mėnesius nuo pranešimo dienos Komisija patikrina, ar tos priemonės nepažeidžia Bendrijos teisės aktų, ir praneša apie jas kitoms valstybėms narėms. Ji taip pat turi sužinoti komiteto, įsteigto pagal 23a straipsnio nuostatas, nuomonę. Paskui informacija apie taikomas priemones yra paskelbiama *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*, ir ne rečiau kaip kartą per metus paskelbiamas bendras valstybėse narėse taikomų priemonių sąrašas.

3. Valstybės narės, taikydamos tinkamas priemones ir vadovaudamosi savo teisės aktais, užtikrina, kad jų jurisdikcijai priklausantys transliuotojai nesinaudotų po šios direktyvos paskelbimo dienos nusipirktomis išimtinėmis teisėmis tokiu būdu, kad nemaža kitos valstybės narės gyventojų dalis nebegalėtų matyti ankstesnėse dalyse apibūdintų tos kitos valstybės narės visų ar dalies tiesiogiai transliuojamų įvykių arba, jei to reikėtų arba dėl objektyvių priežasčių taip būtų geriau visuomenės labui, visų ar dalies vėliau transliuojamų įrašų, kuriuos valstybė narė apibūdina pagal 1 dalį.“

- 3 Direktyvos 97/36 18–22 konstatuojamosios dalys suformuluotos taip:

„(18) kadangi svarbu, kad dėl teisės į informaciją valstybės narės galėtų imtis apsaugos priemonių ir užtikrinti visuomenei plačias galimybes sužinoti apie televizijos nušviečiamus šalyje ar už jos ribų vykstančius visuomenei itin reikšmingus įvykius – olimpinės žaidynes, pasaulio futbolo taurės ar Europos futbolo čempionato varžybas [toliau – EURO]; kadangi siekdamas šio tikslo

valstybės narės išlaiko teisę imtis Bendrijos teisės aktams neprieštaraujančių priemonių, kad galėtų reguliuoti išimtinės jų jurisdikcijai priklausančių transliuotojų teises transliuoti tokius renginius;

- (19) kadangi yra būtina taip sutvarkyti Bendrijos struktūrą, kad būtų galima išvengti potencialaus teisinio netikrumo bei rinkos iškraipymų ir suderinti laisvą televizijos paslaugų judėjimą su poreikiu neleisti apeiti nacionalines priemones, skirtas teisėtų bendrų interesų apsaugai;
- (20) kadangi labai svarbu šioje direktyvoje pateikti nuostatas, susijusias su transliuotojų naudojimu išimtinėmis transliavimo teisėmis, kurias jie galėjo nusipirkti, kad nušviestų kitos valstybės narės, o ne tos, kurios jurisdikcijai transliuotojai priklauso, visuomenei itin reikšmingus įvykius; <...>
- (21) kadangi itin reikšmingi visuomenei įvykiai šioje direktyvoje turėtų atitikti tam tikrus kriterijus, t. y. jie turėtų būti ypatingi, visą Europos Sąjungos visuomenę arba atskiros valstybės narės visuomenę, arba ženklią atskiros valstybės narės visuomenės dalį dominantys renginiai, kuriuos iš anksto rengia organizatoriai, turintys teisinę galią parduoti su tuo renginiu susijusias teises;
- (22) kadangi šioje direktyvoje „nemokama televizija“ yra transliavimas valstybiniais arba komerciniais kanalais programų, prieinamų visuomenei be papildomo mokesčio kaip ir transliavimo finansavimo būdai, plačiai paplitę visose valstybėse narėse (pvz., mokestis už licenciją ir (arba) mokestis už prisijungimą prie kabelinės televizijos tinklo).“

Ginčo aplinkybės

4 Ginčo aplinkybės skundžiamo sprendimo 5–15 punktuose išdėstytos taip:

- „5 [UEFA] – tai Europos futbolui vadovaujanti institucija. Jos pagrindinę užduotį sudaro rūpinimasis Europos futbolo raida ir ji organizuoja tam tikras tarptautines futbolo varžybas, tarp kurių yra ir finalinis Europos futbolo čempionato etapas (toliau – [finalinis EURO etapas]), kai vieną kartą per ketverius metus susitinka 16 nacionalinių rinktinių ir sužaidžia iš viso 31 rungtynes. Anot jos, būtent pajamos iš su šiomis varžybomis susijusių komercinių teisių pardavimo leidžia jai skatinti Europos futbolo raidą. Šiuo klausimu UEFA teigia, kad 64 % pajamų, gaunamų iš su [finaliniu EURO etapu] susijusių komercinių teisių pardavimo, surenkama perleidus rungtynių transliavimo per televiziją teises.
- 6 1998 m. birželio 25 d. sprendimu Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės kultūros, žiniasklaidos ir sporto ministras (toliau – ministras), remdamasis *Broadcasting Act 1996* (1996 m. radijo ir televizijos įstatymas) IV dalimi, sudarė itin reikšmingų Jungtinės Karalystės visuomenei įvykių sąrašą, į kurį įeina ir [finalinis EURO etapas].
- 7 Prieš šio sąrašo patvirtinimą buvo surengtos konsultacijos su 42 įvairiomis institucijomis, 1997 m. liepos mėnesį ministro pradėtos dėl kriterijų, kuriais remiantis turėjo būti vertinamas įvairių įvykių reikšmingumas Jungtinės Karalystės visuomenei. Ši procedūra buvo užbaigta sudarius kriterijų sąrašą, esantį viename 1997 m. lapkričio mėnesio Kultūros, žiniasklaidos ir sporto ministerijos dokumente, kurį ministras taiko sudarydamas itin reikšmingų Jungtinės Karalystės visuomenei įvykių sąrašą. Pagal šį dokumentą tam tikras įvykis gali būti įrašytas į sąrašą, be kita ko, jeigu sulaukia ypatingo nacionalinio atgarsio, o ne tik tarp tų, kurie paprastai domisi atitinkamu sportu. Tame pačiame dokumente numatyta, kad taip gali būti kvalifikuotas nacionalinis ar tarptautinis sporto įvykis, kuris yra išskirtinis arba kuriame dalyvauja tam tikra nacionalinė Jungtinės Karalystės rinktinė arba jos sportininkai. Tarp šiuos kriterijus atitinkančių įvykių į sąrašą veikiausiai įrašomi tie sporto įvykiai, kurie pritraukia daug žiūrovų arba tradiciškai transliuojami tiesiogiai per nemokamus televizijos kanalus. Be to, atlikdamas vertinimą ministras taip pat atsižvelgia į kitus veiksnius, susijusius su pasekmėmis atitinkamai sporto šakai, kaip antai viso tam tikro

tiesioginės transliacijos pasiūlymo prasingumas, poveikis atitinkamo sporto sektoriaus pajamoms, pasekmės televizijos ir radijo transliacijų rinkai ir prieigą prie netiesioginių televizijos ar radijo transliacijos užtikrinančių aplinkybių buvimas.

- 8 Vėliau pagal *Broadcasting Act 1996* 97 straipsnį ministras pradėjo konsultavimosi procedūrą dėl konkrečių į sąrašą įrašytinų įvykių. Per šias konsultacijas ministras paprašė daugelio institucijų ir suinteresuotų ūkio subjektų bei televizijos transliacijų teisių savininkų, kaip antai UEFA, nuomonės. Be to, ministro sukurtas konsultacinis komitetas „Advisory Group on listed events“ (Konsultacinė grupė dėl į sąrašą įrašytų įvykių) pateikė savo nuomonę dėl įrašytinų įvykių, finalinio EURO etapo atveju pasiūlęs įrašyti finalą, pusfinalius ir rungtynes dalyvaujant Jungtinės Karalystės nacionalinėms rinktinėms.
- 9 Pagal *Broadcasting Act 1996* 98 straipsnį, iš dalies pakeistą *Television Broadcasting Regulations 2000* (2000 m. nutarimas dėl televizijos transliacijų) televizijos transliuotojai suskirstyti į dvi kategorijas. Pirmoji kategorija apima nemokamas paslaugas siūlančius transliuotojus, kurių transliacijas, be to, gali priimti ne mažiau kaip 95 % Jungtinės Karalystės gyventojų (toliau – nemokamas programos transliuojantys transliuotojai). Į antrąją kategoriją patenka šių sąlygų neatitinkantys transliuotojai [ir apima, be kita ko, transliuotojus, programą transliuojančius už užmokestį].
- 10 Be to, pagal *Broadcasting Act 1996* 101 straipsnį, iš dalies pakeistą *Television Broadcasting Regulations 2000*, į vieną iš šių kategorijų patenkančios televizijos programos transliuotojas gali tiesiogiai transliuoti visą į sąrašą įtrauktą įvykį arba jo dalį, tik jeigu į kitą kategoriją patenkantis transliuotojas yra įsigijęs teisę tiesiogiai transliuoti tą patį įvykį visą arba tokią pačią jo dalį tame pačiame ar iš esmės tame pačiame regione. Jeigu ši sąlyga neįvykdoma, visą atitinkamą įvykį arba jo dalį pageidaujantis tiesiogiai transliuoti transliuotojas turi gauti išankstinį *Office of Communications* (Komunikacijų tarnyba) leidimą.
- 11 Remiantis 2000 m. galiojusios redakcijos *Code on sports and other listed and designated events* (Kodeksas dėl į sąrašą įtrauktų sporto ir kitų įvykių) 3 punktu, į itin reikšmingų visuomenei įvykių sąrašą įrašyti įvykiai skirstomi į dvi grupes. Į „A grupę“ įeina įvykiai, kurių negalima transliuoti tiesiogiai išskirtinėmis teisėmis, nebent būtų įvykdyti tam tikri kriterijai. „B grupė“ apima įvykius, kurie gali būti transliuojami tiesiogiai išskirtinėmis teisėmis tik tuomet, jeigu buvo imtasi priemonių užtikrinti jų netiesioginę transliaciją.
- 12 Pagal *Code on sports and other listed and designated events* 13 punktą *Office of Communications* leidimas į sąrašo „A grupę“ įeinantiems įvykiams, tarp kurių yra [finalinis EURO etapas], gali būti suteiktas, jeigu su tuo susijusios transliavimo teisės buvo viešai objektyviomis ir pagrįstomis sąlygomis pasiūlytos visiems televizijos transliuotojams, o prie kitos kategorijos priskiriamas transliuotojas neparodė susidomėjimo jas įsigyti.
- 13 1998 m. rugsėjo 25 d. raštu Jungtinė Karalystė, vadovaudamasi Direktyvos 89/552 3a straipsnio 2 dalimi, pateikė Europos Bendrijų Komisijai ministro patvirtintą įvykių sąrašą. Jungtinei Karalystei ir Komisijai pasikeitus laiškais ir 2000 m. gegužės 5 d. pirmajai pateikus naują pranešimą, 2000 m. liepos 28 d. raštu Švietimo ir kultūros generalinio direktorato (GD) generalinis direktorius informavo Jungtinę Karalystę, kad Komisija neprieštarauja šios valstybės narės priemonėms, kurios dėl šios priežasties netrukus bus paskelbtos *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.
- 14 2005 m. gruodžio 15 d. Sprendimu *Infront WM prieš Komisiją* (T-33/01, Rink. p. II-5897) Pirmosios instancijos teismas panaikino 2000 m. liepos 28 d. rašte suformuluotą sprendimą, nes tai buvo sprendimas pagal EB 249 straipsnį, kurį turėjo priimti Komisijos narių kolegija <...>.
- 15 Vykdydama [minėtą sprendimą] Komisija priėmė [ginčijamą sprendimą].“

Ginčijamas sprendimas

5 Ginčijamo sprendimo 1 straipsnyje skelbiama:

„Priemonės, apie kurias JK 2000 m. gegužės 5 d. pranešė Komisijai remdamasi [Direktyvos 89/552] 3a straipsnio 1 dalimi ir kurios paskelbtos 2000 m. lapkričio 18 d. *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* C 328, neprieštarauja Bendrijos teisei.“

6 Pagal minėto sprendimo 3 straipsnį šis sprendimas „taikomas nuo 2000 m. lapkričio 18 d.“

7 Ginčijamo sprendimo 3–6, 18–21, 24 ir 25 konstatuojamosios dalys suformuluotos taip:

„(3) Svarstydamą priemonės Komisija atsižvelgė į turimus JK žiniasklaidos apžvalgos duomenis.

(4) Į JK priemonės įtrauktas itin reikšmingų visuomenei įvykių sąrašas buvo sudarytas aiškiai ir skaidriai, taip pat [Jungtinėje Karalystėje] pradėtos išsamios konsultacijos.

(5) Komisija įsitikino, kad JK priemonių sąrašė nurodyti įvykiai atitiko bent du iš toliau nurodytų kriterijų, kurie laikomi patikimais įvykių reikšmės visuomenei rodikliais: i) ypatingas visuotinis atgarsis valstybėje narėje, o ne vien tik reikšmingas įvykis tiems, kas paprastai domisi tam tikra sporto šaka ar veikla; ii) bendrai pripažįstama išskirtinė kultūrinė reikšmė valstybės narės gyventojams, ypač svarbūs kultūrinei tapatybei; iii) nacionalinės komandos dalyvavimas tam tikrame renginyje vykstant tarptautinės reikšmės varžyboms ar turnyrui; ir iv) įvykis tradiciškai transliuojamas nemokamos televizijos ir sulaukęs didelio žiūrovų dėmesio.

(6) Daugelis JK priemonių sąrašė nurodytų įvykių, įskaitant vasaros ir žiemos olimpinės žaidynes, pasaulio futbolo taurės ir [finalinius EURO etapus], priskiriami renginiams, kurie tradiciškai laikomi visuomenei itin reikšmingais, kaip aiškiai nurodyta Direktyvos [97/36] 18 konstatuojamojoje dalyje. Šie renginiai turi ypatingą visuotinę atgarsį [Jungtinėje Karalystėje], kadangi yra ypač populiarūs plačiojoje visuomenėje (nesvarbu, kokia dalyvių tautybė), o ne tik tarp tų, kurie paprastai domisi sporto renginiais.

<...>

(18) Į sąrašą įtraukti įvykiai, įskaitant tuos, kurie laikomi visuma, o ne sudaryti iš vienas po kito vykstančių atskirų įvykių, tradiciškai transliuojami nemokamos televizijos ir sutraukia daug televizijos žiūrovų. Jei išskirtiniais atvejais kalbama ne apie vientisus įvykius (į sąrašą įtrauktos kriketo pasaulio taurės varžybos), jų sąrašas yra ribotas (nes į jį įtraukiamas tik finalas, pusfinaliai ir rungtynės, kuriose dalyvauja nacionalinės komandos) ir jam reikia tik tinkamos retransliacijos. Bet kuriuo atveju jis atitinka du kriterijus, kurie yra laikomi patikimais įvykių reikšmės visuomenei rodikliais (13 konstatuojamoji dalis).

(19) JK priemonės yra proporcingos, kad pateisintų nuo pagrindinės ES sutartyje nustatytos laisvės teikti paslaugas remiantis svarbiausia priežastimi – visuomenės interesu, t. y. užtikrinti visuomenei itin reikšmingų įvykių transliavimą, leidžiančią nukrypti nuostatą.

(20) JK priemonės neprieštarauja [Europos bendrijų] konkurencijos taisyklėms, kadangi išvardytiems įvykiams transliuoti reikalavimus atitinkančio transliuotojo apibrėžtis grindžiama objektyviais kriterijais, sudarančiais sąlygas faktinei ir galimai konkurencijai dėl teisių transliuoti šiuos įvykius įgijimo. Be to, išvardytų įvykių skaičius nėra toks neproporcingas, kad iškreiptų konkurenciją nemokamos ir mokamos televizijos vartotojų rinkose.

(21) JK priemonių proporcingumą pabrėžia faktas, kad kai kuriems į sąrašą įtrauktiems įvykiams reikia retransliacijos.

<...>

- (24) Remiantis Pirmosios instancijos teismo sprendimu [minėtas Sprendimas *WM prieš Komisiją*], pripažinimas, kad vadovaujantis [Direktyvos 89/552] 3a straipsnio 1 dalimi nustatytos priemonės neprieštarauja Bendrijos teisei, prilygsta sprendimui, kurį turi priimti Komisija. Todėl šiuo sprendimu būtina pripažinti, kad priemonės, apie kurias pranešė JK, neprieštarauja Bendrijos teisei. Priemonės, nurodytos šio sprendimo priede, turėtų būti skelbiamos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* remiantis [Direktyvos 89/552] 3a straipsnio 2 dalimi.
- (25) Siekiant užtikrinti teisinį apibrėžtumą, šis sprendimas turėtų būti taikomas nuo priemonių, apie kurias pranešė [Jungtinė Karalystė], pirmojo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*."

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

- 8 Grįsdama savo prašymą iš dalies panaikinti ginčijamą sprendimą, UEFA Bendrajame Teisme nurodė aštuonis pagrindus. Teismas skundžiamu sprendimu atmetė visus šiuos pagrindus ir kartu – visą ieškinį. Jis taip pat atmetė UEFA pateiktą prašymą dėl proceso organizavimo priemonių, kuriuo buvo siekiama, kad Bendrasis Teismas įpareigotų Komisiją pateikti kelis dokumentus.

Dėl apeliacinio skundo

- 9 Savo apeliaciniame skunde UEFA iš esmės nurodo septynis pagrindus, susijusius, pirma, su teisės ir vertinimo klaidomis dėl aiškumo ir skaidrumo sąlygos, antra, su teisės ir vertinimo klaidomis dėl finalinio EURO etapo kvalifikavimo kaip itin reikšmingo Jungtinės Karalystės visuomenei, trečia, su teisės klaidomis taikant Sutarties nuostatas, skirtas valstybės įmonėms ir įmonėms, kurioms valstybės narės suteikia specialias ar išimtinias teises, ketvirta, su teisės klaidomis taikant kitas Sutarties nuostatas, skirtas konkurencijai, penkta, su teisės klaidomis taikant Sutarties nuostatas dėl paslaugų teikimo laisvės ir proporcingumo principo, šešta, su teisės klaidomis taikant nuosavybės teisę ir, septinta, su teisės klaidomis dėl ginčijamo sprendimo motyvavimo.

Pirminės pastabos

- 10 Pirma, reikia pažymėti, kad Direktyvos 89/552 3a straipsnio 1 dalimi Sąjungos teisės aktų leidėjas leido valstybėms narėms nustatyti tam tikrus įvykius, kurie yra itin reikšmingi atitinkamos valstybės narės visuomenei (toliau – itin reikšmingas įvykis); taip jis, atsižvelgdamas į Sutarties jam suteiktą diskreciją, aiškiai pripažino laisvo paslaugų teikimo, įsisteigimo bei konkurencijos laisvės ir nuosavybės teisės kliūtis, kurios yra šio nustatymo neišvengiama pasekmė. Kaip išplaukia iš Direktyvos 97/36 18 konstatuojamosios dalies, teisės aktų leidėjas manė, kad tokios kliūtys pateisinamos tikslu apsaugoti teisę į informaciją ir užtikrinti plačią visuomenės prieigą prie minėtų įvykių televizijos transliacijos.
- 11 Beje, tokio tikslo siekimo teisėtumas jau buvo pripažintas Teisingumo Teismo, kuris pažymėjo, kad išimtinio pobūdžio prekyba didelį visuomenės susidomėjimą keliančių įvykių transliacijų teisėmis gali smarkiai riboti visuomenės galimybę susipažinti su informacija apie tokius įvykius. Demokratinėje ir pliuralistinėje visuomenėje teisė į informaciją yra ypatingos svarbos, kuri dar labiau akivaizdi tokių įvykių atveju (žr. 2013 m. sausio 22 d. Sprendimo *Sky Österreich*, C-283/11, 51 ir 52 punktus).
- 12 Antra, reikia patikslinti, kad, remiantis Direktyvos 89/552 3a straipsnio 1 dalimi, itin reikšmingus įvykius nustatyti privalo tik valstybės narės, kurios šiuo aspektu turi didelę diskreciją.

- 13 Iš tiesų, užuot suderinus tokių įvykių sąrašą, Direktyva 89/552 grindžiama prielaida, kad Sąjungoje egzistuoja žymių socialinės ir kultūrinės tvarkos skirtumų tiek, kiek tai susiję su jų svarba plačiai visuomenei. Todėl šios direktyvos 3a straipsnio 1 dalyje numatyta, kad kiekviena valstybė narė sudaro įvykių, „kuriuos ji laiko itin reikšmingais visuomenei“, sąrašą. Direktyvos 97/36 18 konstatuojamoje dalyje taip pat akcentuojama ši valstybių narių diskrecija ir skelbiama, jog yra „svarbu“, kad dėl teisės į informaciją valstybės narės galėtų imtis apsaugos priemonių ir užtikrinti visuomenei plačias galimybes sužinoti apie televizijos nušviečiamus visuomenei itin reikšmingus įvykius.
- 14 Be to, tokios diskrecijos apimtį lemia tai, kad direktyvomis 89/552 ir 97/36 jos įgyvendinimas neapibrėžiamas konkrečia nuostata. Iš tiesų vieninteliai kriterijai, kuriuos jos nustato tam, kad atitinkama valstybė narė galėtų kvalifikuoti įvykį kaip itin reikšmingą, nurodyti Direktyvos 97/36 21 konstatuojamoje dalyje, pagal kurią tai turi būti ypatingi, visą Europos Sąjungos visuomenę arba atskiros valstybės narės visuomenę, arba didelę atskiros valstybės narės visuomenės dalį dominantys renginiai, kuriuos iš anksto rengia organizatoriai, turintys teisinę galią parduoti su tuo renginiu susijusias teises.
- 15 Atsižvelgiant į santykinį šių kriterijų netikslumą, kiekviena valstybė narė turi konkrečiai juos apibrėžti ir įvertinti nagrinėjamų įvykių svarbą plačiai visuomenei, atsižvelgdama į jos socialinius ir kultūrinius ypatumus.
- 16 Trečia, reikia pažymėti, kad pagal Direktyvos 89/552 3a straipsnio 2 dalį Komisija turi teisę patikrinti nacionalinių priemonių, kuriomis nustatomi itin reikšmingi įvykiai, teisėtumą, ir tai leidžia atmesti priemones, kurios nesuderinamos su Sąjungos teise.
- 17 Atlikdama šį nagrinėjimą, Komisija turi patikrinti, ar įvykdytos tokios sąlygos:
- ar tam tikras įvykis buvo įtrauktas į sąrašą, numatytą Direktyvos 89/552 3a straipsnio 1 dalyje, remiantis aiškia ir skaidria procedūra ir tinkamu laiku,
  - ar toks įvykis gali būti teisėtai laikomas itin reikšmingu,
  - ar atitinkamo įvykio pripažinimas itin reikšmingu suderinamas su bendraisiais Sąjungos teisės principais, kaip antai proporcingumo ir nediskriminavimo principais, su pagrindinėmis teisėmis, su laisvo paslaugų teikimo bei įsisteigimo laisvės principais ir su laisvos konkurencijos taisyklėmis.
- 18 Tokia šias sąlygas atitinkanti kontrolės teisė yra ribota ir būtent tiek, kiek tai susiję su ankstesniame punkte nurodytą antros ir trečios sąlygų nagrinėjimu.
- 19 Viena vertus, iš valstybių narių diskrecijos apimties, nurodytos šio sprendimo 12 punkte, išplaukia, kad Komisijos kontrolės teisė turi apsiriboti valstybių narių padarytų akivaizdžių vertinimo klaidų nustatant itin reikšmingus įvykius paieška. Siekiant patikrinti, ar buvo padaryta tokia vertinimo klaida, būtent Komisija turi patikrinti, ar atitinkama valstybė narė rūpestingai ir nešališkai išnagrinėjo visas konkrečias atvejo svarbias aplinkybes, kuriomis grindžiamos išvados (pagal analogiją žr. 1991 m. lapkričio 21 d. Sprendimo *Technische Universität München*, C-269/90, Rink. p. I-5469, 14 punktą ir 2010 m. gruodžio 22 d. Sprendimo *Gowan Comércio Internacional e Serviços*, C-77/09, Rink. p. I-13533, 56 ir 57 punktus).
- 20 Kita vertus, konkrečiau kalbant apie šio sprendimo 17 punkte nurodytą trečią sąlygą, neturėtų būti ignoruojama tai, kad tinkamas įvykio pripažinimas itin reikšmingu sukelia neišvengiamų laisvo paslaugų teikimo, įsisteigimo laisvės, laisvos konkurencijos ir nuosavybės teisės apribojimų, kuriuos numatė Sąjungos teisės aktų leidėjas ir kurie jo buvo traktuojami, kaip buvo minėta ir šio sprendimo 10 punkte, kaip pateisinami bendrojo intereso tikslu, kuriuo siekiama apsaugoti informacijos teisę ir užtikrinti plačią visuomenės prieigą prie minėtų įvykių transliacijos per televiziją.

- 21 Siekiant užtikrinti Direktyvos 89/552 3a straipsnio veiksmingumą, reikia konstatuoti, kad jei įvykis atitinkamos valstybės narės buvo tinkamai pripažintas itin reikšmingu, Komisija privalo išnagrinėti tik tą pripažinimo poveikį laisvam paslaugų judėjimui, įsisteigimo laisvei, laisvai konkurencijai ir nuosavybės teisei, kuris viršija poveikį, iš esmės susijusį su šio įvykio įtraukimu į sąrašą, numatytą šio 3a straipsnio 1 dalyje.

Dėl apeliacinio skundo pirmojo pagrindo, susijusio su teisės ir vertinimo klaidomis dėl aiškumo ir skaidrumo sąlygos

Šalių argumentai

- 22 Pirmasis apeliacinio skundo pagrindas susijęs su skundžiamo sprendimo 94 punktu, kuriame Bendrasis Teismas nusprendė, kad Direktyvos 89/552 3a straipsnyje įtvirtintas aiškumo ir skaidrumo reikalavimas nėra skirtas įpareigoti ir neįpareigoja kompetentingos nacionalinės institucijos išdėstyti priežastis, dėl kurių ji nesilaikė nuomonių ar pastabų, kurios jai buvo pateiktos per konsultacinę procedūrą. UEFA tvirtina, kad pagal šį reikalavimą valstybė narė be mažiausio paaiškinimo negali atmesti panašių kelių nepriklausomų šalių patarimų, įskaitant konsultacinės grupės, kurią pati įsteigė tam, kad jai patartų nustatant šio 3a straipsnio 1 dalyje numatytą sąrašą, ir konkurencijos institucijos patarimų, pateiktų dėl labai svarbaus klausimo.
- 23 Jungtinė Karalystė ir Komisija ginčija pirmojo apeliacinio skundo pagrįstumą.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 24 Iš šio sprendimo 12 punkto išplaukia, kad nacionalinė valdžios institucija, įpareigota pripažinti įvykį itin reikšmingu, turi didelę diskreciją. Tai reiškia, kad ji neprivalo laikytis patariamųjų įstaigų, su kuriomis ši valdžios institucija konsultavosi iki priimant jos sprendimą, nuomonių.
- 25 Dėl motyvų, kuriais remiantis tokių nuomonių nepaisė minėta institucija, tiesa tai, kaip reikalaujama iš Sąjungos teisės aktų rengėjų (žr. 2008 m. liepos 10 d. Sprendimo *Bertelsmann ir Sony Corporation of America prieš Impala*, C-413/06 P, Rink. p. I-4951, 166 punktą), kad ši institucija turi nurodyti motyvus, dėl kurių įvykis buvo pripažintas itin reikšmingu, ir taip leisti, pirma, suinteresuotiesiems asmenims sužinoti priemonės priėmimo priežastis, kad jie galėtų apginti savo teises, ir, antra, Komisijai ir kompetentingiems teismams – vykdyti jiems pavestą kontrolę.
- 26 Tačiau, priešingai, nei tvirtina UEFA, norint įgyvendinti tokį tikslą, nebūtina, kad minėta valdžios institucija nurodytų konkrečias priežastis, dėl kurių nepaisė nuomonių, suformuluotų tam tikrų patariamųjų įstaigų, nors ji ir neprivalo jų laikytis. Šiuo aspektu neturi reikšmės tai, kad tos nuomonės buvo pateiktos kelių patariamųjų įstaigų, kurios išreiškia tą patį požiūrį.
- 27 Esant šioms sąlygoms, reikia atmesti pirmąjį apeliacinio skundo pagrindą kaip nepagrįstą.

Dėl apeliacinio skundo antrojo pagrindo, susijusio su teisės ir vertinimo klaidomis dėl finalinio EURO etapo kvalifikavimo kaip itin reikšmingo įvykio

- 28 Dėl finalinio EURO etapo kvalifikavimo kaip itin reikšmingo įvykio Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 103 punkte pateikė tokius samprotavimus:

„<...> nėra nė vienos svarbios priežasties, leidžiančios manyti, kad iš principo itin reikšmingomis Jungtinės Karalystės visuomenei gali būti laikomos ir atitinkamai į tokią sąrašą įtrauktos tik „svarbios“ rungtynės bei rungtynės, kuriose dalyvauja kuri nors nacionalinė Jungtinės Karalystės rinktinė.

[Finalinis EURO etapas] – tai varžybos, kurios gali būti pagrįstai laikomos nedalomu sporto įvykiu, o ne atskirų į „svarbias“ ir „normalias“ bei atitinkamos nacionalinės rinktinės rungtynes suskirstytų įvykių visuma. Šiuo klausimu pasakytina, jog visuotinai žinoma, kad [finalinio EURO etapo] „normalių“ rungtynių rezultatai nulemia komandų likimą, ir nuo to gali priklausyti jų dalyvavimas „svarbiose“ rungtynėse arba rungtynėse su atitinkama nacionaline rinktine. Pavyzdžiui, per „normalias“ rungtynes nustatomi atitinkamos nacionalinės rinktinės varžovai kituose varžybų etapuose. Be to, nuo „normalių“ rungtynių rezultatų net gali priklausyti tai, ar ši nacionalinė rinktinė pasieks kitą varžybų etapą.“

29 Skundžiamo sprendimo 120 punkte Bendrasis Teismas nusprendė:

„<...> [finalinio EURO etapo] paminėjimas Direktyvos 97/36 18 konstatuojamojoje dalyje reiškia, jog Komisija negali pripažinti šių varžybų rungtynių įrašymo į įvykių sąrašą prieštaraujančiu Bendrijos teisei dėl to, kad atitinkama valstybė narė nepranešė jai konkrečių priežasčių, pagrindžiančių jas kaip itin reikšmingą visuomenei įvykį <...>. Tačiau galimą Komisijos išvadą, jog viso [finalinio EURO etapo] įrašymas į [itin reikšmingų visuomenei įvykių] sąrašą yra suderinamas su Bendrijos teise dėl to, kad šios varžybos dėl savo požymių gali būti pagrįstai laikomos nedalomu įvykiu, galima ginčyti remiantis specifiniais argumentais, parodančiais, jog „normalios“ rungtynės nėra tokios reikšmingos šios valstybės narės visuomenei.“

Šalių argumentai

- 30 UEFA kaltina Bendrąjį Teismą, jog atmetė jos argumentus, kad Komisija negalėjo daryti išvados, jog Jungtinė Karalystė pagrįstai laikė visą finalinį EURO etapą itin reikšmingu įvykiu. Jos teigimu, ši valstybė narė tokiu įvykiu galėjo laikyti tik „svarbiomis“ vadinamas rungtynes, t. y. finalą ir pusfinalius, taip pat šios valstybės rinktinių rungtynes. Taigi tokių įvykių sąrašė, sudarytame Jungtinės Karalystės, neturėtų būti rungtynių, kurios vadinamos „normaliomis“, t. y. visų kitų šio finalinio etapo rungtynių.
- 31 Atsižvelgdama į tai UEFA apeliacinio skundo antrojo pagrindo pirmoje dalyje tvirtina, kad Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, jog vien dėl to, kad EURO yra nurodytas Direktyvos 97/36 18 konstatuojamojoje dalyje, Komisija neprivalėjo reikalauti iš valstybių narių, kad jos atskirai motyvuotų savo sprendimą įtraukti visas varžybas į itin reikšmingų įvykių sąrašą. Remiantis tokia analize Komisija būtų klaidingai atleista nuo pareigos patikrinti, ar atitinkamas įvykis iš tiesų yra itin reikšmingas. Šioje konstatuojamojoje dalyje pateikiamas tik pavyzdinis sąrašas įvykių, kurie gali turėti tokią reikšmę, todėl negalima daryti prezumpcijos, kad joje minimi įvykiai yra itin reikšmingi.
- 32 Minėto pagrindo antroje dalyje UEFA kaltina Bendrąjį Teismą tuo, kad jis kelias savo išvadas grindė aplinkybių, į kurias pati Komisija neatsižvelgė, nagrinėjimu.
- 33 To paties pagrindo trečioje dalyje UEFA tvirtina, kad Bendrasis Teismas atliko šią analizę remdamasis aplinkybėmis, kurios buvo įvertintos akivaizdžiai klaidingai.
- 34 Komisijos teigimu, antrasis pagrindas yra iš dalies nepriimtinas tiek, kiek juo kvestionuojamas Bendrojo Teismo atliktas faktinių aplinkybių vertinimas. Be to, šis pagrindas visiškai nepagrįstas, ir šiai išvadai pritaria Jungtinė Karalystė.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 35 Dėl apeliacinio skundo antrojo pagrindo pirmosios dalies visų pirma reikia pažymėti, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 103 punkte nusprendė, jog EURO – tai turnyras, kuris gali būti pagrįstai laikomas nedalomu įvykiu, o ne atskirų į „svarbias“ ir „normalias“ bei atitinkamos nacionalinės rinktinės rungtynes suskirstytų įvykių visuma. Be to, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo

- 5 punkto, jis sąvoką „Europos futbolo čempionatas“, į kurią daroma nuoroda Direktyvos 97/36 18 konstatuojamojoje dalyje, traktuoja taip, kad ji apima tik finalinį šio turnyro etapą.
- 36 Vis dėlto nei minėtoje konstatuojamojoje dalyje, nei kitose direktyvų 85/552 ar 97/36 nuostatose nėra jokių nuorodų, kuriomis remiantis būtų galima daryti išvadą, kad žodžiai „Europos futbolo čempionatas“ apima tik šio turnyro finalinį etapą. Todėl šie žodžiai iš principo turi apimti ir pirminį šio čempionato etapą, t. y. visas atrankos rungtynes. Akivaizdu, kad atrankos rungtynės, kurios žaidžiamos iki finalinio etapo, apskritai negali kelti panašaus susidomėjimo valstybės narės plačiajai visuomenei, kokį šiai visuomenei sukelia finalinis etapas. Iš tiesų tik tam tikros konkrečios atrankos rungtynės, būtent kuriose žaidžia atitinkamos valstybės narės nacionalinė rinktinė, arba rungtynės, kuriose žaidžia kitos kvalifikacinės grupės, prie kurios priskirtina ši rinktinė, komandos, gali kelti tokį susidomėjimą.
- 37 Be to, negalima pagrįstai ginčyti, kad „svarbių“ rungtynių reikšmė didesnė nei apskritai suteikiama reikšmė prieš jas vykstančioms finalinio EURO etapo rungtynėms, t. y. atrankos rungtynėms grupėse. Todėl *a priori* negalima tvirtinti, kad pastarajai rungtynių kategorijai suteikiama reikšmė yra tolygi pirmosios kategorijos rungtynių reikšmei ir kad todėl visos atrankos rungtynės grupėse neišskiriant traktuojamos kaip sudarančios vieną itin reikšmingą įvykį, kaip ir „svarbios“ rungtynės. Todėl kiekvienų rungtynių pripažinimas itin reikšmingu įvykiu valstybėse narėse gali skirtis.
- 38 Iš prieš tai išdėstytų aplinkybių matyti, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas nesiekė nustatyti, kad „Europos futbolo čempionatas“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 97/36 18 konstatuojamąją dalį, apsiriboja vieninteliu finaliniu etapu ir kad jis yra vienas ir nedalomas įvykis. Priešingai, EURO turi būti traktuojamas kaip įvykis, iš principo dalomas į įvairias rungtynes ar etapus, kurie nebūtinai gali būti laikomi itin reikšmingais įvykiais.
- 39 Tačiau reikia patikslinti, kad toks Bendrojo Teismo klaidingas Direktyvos 97/36 18 konstatuojamosios dalies ir ypač EURO sąvokos aiškinimas šioje byloje neturėjo reikšmės.
- 40 Visų pirma dėl atrankos rungtynių nepriskyrimo EURO sąvokai pakanka priminti, kad Jungtinė Karalystė šių rungtynių neįtraukė į itin reikšmingų įvykių sąrašą, todėl ginčijamas sprendimas nesusijęs su tokiomis rungtynėmis.
- 41 Be to, reikia konstatuoti, kad Bendrasis Teismas, remdamasis UEFA pateiktais įrodymais ir atsižvelgdamas į konkretų Jungtinės Karalystės visuomenės suvokimą, skundžiamo sprendimo 128–139 punktuose nagrinėjo, ar iš tikrųjų visos finalinio EURO etapo rungtynės šiai visuomenei kėlė pakankamą susidomėjimą, kad jai įvykis būtų itin reikšmingas. Padaręs išvadą, kad taip ir yra, Bendrasis Teismas turėjo pagrindo konstatuoti, kad visos finalinio EURO etapo rungtynės Jungtinėje Karalystėje galėjo būti traktuojamos kaip vienas itin reikšmingas įvykis. Todėl faktiškai jo vertinimas atitiko šio sprendimo 38 punkte pateiktą vertinimą.
- 42 Galiausiai iš šio sprendimo 107–114 punktuose nurodytų samprotavimų išplaukia, kad klaidingas Direktyvos 97/36 18 konstatuojamosios dalies aiškinimas neturėjo reikšmės Bendrojo Teismo išvadai, jog ginčijamo sprendimo motyvavimas atitiko EB 253 straipsnyje skelbiamas sąlygas.
- 43 Esant tokiai situacijai, tęsdamas šio sprendimo 35 punkte nurodytą samprotavimą, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 120 punkte padarė išvadą, kad jokia valstybė narė neprivalo pranešti Komisijai apie konkrečias priežastis, dėl kurių visos finalinis EURO etapas atitinkamoje valstybėje narėje pripažįstamas vienu itin reikšmingu įvykiu.
- 44 Kadangi visos finalinis EURO etapas negali būti pagrįstai įtrauktas į itin reikšmingų įvykių sąrašą, nepaisant susidomėjimo, kurį sukelia rungtynės atitinkamoje valstybėje narėje, ši neatleidžiama nuo pareigos pranešti Komisijai apie priežastis, kurios leidžia manyti, kad, esant konkrečiam šios valstybės

visuomenės kontekstui, finalinis EURO etapas yra nedalomas įvykis, kuris turi būti visas traktuojamas kaip itin reikšmingas minėtai visuomenei, o ne atskirų įvykių samplaika, suskaidyta į skirtingo lygio susidomėjimą keliančias rungtynes.

- 45 Todėl Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 120 punkte padarė teisės klaidą, nes nusprendė, kad Komisija negalėjo traktuoti finalinio EURO etapo rungtynių įtraukimo į itin reikšmingų įvykių sąrašą kaip prieštaraujancio Sąjungos teisei, motyvuodama tuo, kad atitinkama valstybė narė jai nepranešė apie konkrečias priežastis, pateisinančias rungtynių pripažinimą itin reikšmingu visuomenei įvykiu.
- 46 Esant šioms sąlygoms reikia išnagrinėti, ar, atsižvelgiant į šią klaidą, skundžiamas sprendimas turi būti panaikintas.
- 47 Šiuo aspektu iš Teisingumo Teismo praktikos išplaukia, kad dėl Bendrojo Teismo padaryto teisės pažeidimo skundžiamas sprendimas neturi būti panaikintas, jeigu jo rezoliucinė dalis teisingai pagrįsta kitais teisiniais argumentais (šiuo klausimu žr. 1998 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France*, C-367/95 P, Rink. p. I-1719, 47 punktą ir 2011 m. kovo 29 d. Sprendimo *ThyssenKrupp Nirosta prieš Komisiją*, C-352/09 P, Rink. p. I-2359, 136 punktą).
- 48 Šioje byloje reikia pažymėti, pirma, jog tam, kad Komisija galėtų įgyvendinti savo kontrolės funkcijas, motyvacija, lėmusi tai, jog valstybė narė pripažino įvykį itin reikšmingu, gali būti glausta, su sąlyga, kad tokia motyvacija yra tinkama. Taigi neturi būti reikalaujama, be kita ko, kad valstybė narė pačiame pranešime apie atitinkamas priemones nurodytų išsamius, skaičiavimais pagrįstus duomenis tiek, kiek tai susiję su kiekvienu įvykio etapu ar dalimi, kuris buvo pranešimo Komisijai dalykas.
- 49 Šiuo aspektu reikia patikslinti, kad jei Komisijai, remiantis turima informacija, kyla abejonių dėl įvykio pripažinimo itin reikšmingu, ji privalo prašyti tai pripažinusios valstybės narės pateikti paaiškinimą (pagal analogiją žr. 2012 m. kovo 29 d. Sprendimo *Komisija prieš Estiją*, C-505/09 P, 67 punktą).
- 50 Šiuo atveju iš pranešimo apie priemones, kurių ėmėsi Jungtinė Karalystė, apie kurias Komisijai buvo pranešta 2000 m. gegužės 5 d. ir kurios yra pridėtos prie ginčijamo sprendimo, matyti, kad ši valstybė narė pripažino visą finalinį EURO etapą itin reikšmingu įvykiu, motyvuodama tuo, kad ši rungtynių visuma, taigi įskaitant „normalias rungtynes“, turi ypatingą atgarsį nacionaliniu lygiu ir kelia ypatingą suinteresuotumą ir kitiems asmenims nei tie, kurie nuolat domisi futbolo naujienomis, kad televizijos žiūrovų neabejotinai daug ir kad ši rungtynių visuma paprastai buvo transliuojama tiesiogiai teikiant nemokamas paslaugas.
- 51 Tokia informacija, Jungtinės Karalystės pranešta remiantis Direktyvos 89/552 3a straipsnio 2 dalies reikalavimais, leido Komisijai įgyvendinti jai pavestą kontrolę ir prašyti tuo atveju, jei nuspręstų, kad tai būtina ir tinkama, šios valstybės narės papildomų paaiškinimų arba pateikti kitą informaciją nei ta, kuri yra jos pranešime.
- 52 Antra, niekas neparodo, kad Komisija nevykdė tokios kontrolės, kuri yra riboto pobūdžio, ir kad atsižvelgdama į šio sprendimo 50 punkte nurodytus motyvus nenagrinėjo, ar ministras nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos, kai pripažino visas rungtynes, sudarančias finalinio EURO etapo dalį, itin reikšmingais įvykiais.
- 53 Šiuo aspektu visų pirma iš ginčijamo sprendimo 6 konstatuojamosios dalies išplaukia, kad Komisija veiksmingai patikrino, ar visos rungtynės, sudarančios finalinį EURO etapą, taigi įskaitant ir „normalias“ rungtynes, turėjo ypatingą atgarsį plačioje visuomenėje, o ne tik televizijos žiūrovams, kurie paprastai žiūri futbolo rungtynes per televiziją. Taip pat iš šio sprendimo 18 konstatuojamosios dalies matyti, kad Komisija atsižvelgė į tai, jog visas minėtas turnyras, taigi įskaitant „normalias“ rungtynes, nuolat buvo retransliuojamas per nemokamus televizijos kanalus ir pritraukdavo daug televizijos žiūrovų.

- 54 Be to, iš bylos medžiagos matyti, kad Bendrajame Teisme Komisija prie atsiliepimo į ieškinį pridėjo kelis skaičiavimais grįstus dokumentus, kuriais rėmėsi siekdama patikrinti Jungtinės Karalystės praneštų priemonių teisėtumą, įskaitant šios valstybės narės dokumentus, ir atskyrė „svarbias“, „normalias“ ir tas rungtynes, kuriose žaidžia nacionalinė rinktinė. UEFA neginčijo, kad tie dokumentai sudarė ginčijamo sprendimo pagrindą, ir pati pripažino, kad Komisija atsižvelgė į tokius statistikos duomenis (žr. šio sprendimo 58 punktą).
- 55 Galiausiai UEFA negali naudingai tvirtinti, kad tariamą Komisijos vykdomos kontrolės nepakankamumą lėmė tai, kad minėti skaičiavimais pagrįsti dokumentai apėmė laikotarpį iki 2000 m. ir kad Komisija neatsižvelgė į duomenis, susijusius su 2000 m.–2007 m. laikotarpiu, nors privalėjo pagrįsti ginčijamą sprendimą įrodymais, turėtais jo priėmimo dieną, t. y. 2007 m. spalio 16 d.
- 56 Šiuo aspektu reikia priminti, kad ginčijamas sprendimas buvo priimtas siekiant pakeisti Jungtinei Karalystei adresuotame 2000 m. liepos 28 d. Švietimo ir kultūros generalinio direktorato generalinio direktoriaus laiške esantį sprendimą, kuris buvo panaikintas minėtu Sprendimu *Infront WM prieš Komisiją* motyvuojant tuo, kad buvo priimtas ne Komisijos narių kolegijos. Todėl, kadangi siekdama užtikrinti teisinį saugumą Komisija nagrinėjo tas pačias nacionalines priemones, t. y. tas, apie kurias Jungtinė Karalystė pranešė 2000 m. gegužės 5 d., ir nurodė, kad šis sprendimas taikomas nuo 2000 m. lapkričio 18 d., t. y. nuo šių priemonių paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*, ji suteikė ginčijamam sprendimui atgalinį poveikį.
- 57 Iš teismų praktikos išplaukia, kad Komisija galėjo suteikti ginčijamam sprendimui tokį atgalinį poveikį (žr. 1990 m. lapkričio 13 d. Sprendimo *Fedesa ir kt.*, C-331/88, Rink. p. I-4023, 45–47 punktus); be to, tokio poveikio neginčijo UEFA.
- 58 Esant šioms sąlygoms, Komisija privalėjo atlikti savo nagrinėjimą atsižvelgdama į situaciją, egzistavusią 2000 m. Kadangi UEFA to neginčija, nereikia nagrinėti, ar Komisija privalėjo atsižvelgti į šią situaciją, buvusią sprendimo, pakeisto ginčijamu sprendimu, priėmimo dieną arba praneštų nacionalinių priemonių paskelbimo dieną. Taigi ji turėjo patikrinti, ar šiuo laikotarpiu visos rungtynės, sudarančios finalinio EURO etapo dalį, galėjo būti traktuojamos kaip itin reikšmingi įvykiai. Iš bylos medžiagos matyti, kad UEFA nepateikė Bendrajam Teismui jokių įrodymų, kurie leistų jam konstatuoti, kad Komisija priėmė ginčijamą sprendimą neatsižvelgusi į 2000 m. turėtus įrodymus. Priešingai, jis pripažino, kad Komisija rėmėsi statistikos duomenimis, egzistavusiais sprendimo, pateikto 2000 m. liepos 28 d. laiške, priėmimo dieną.
- 59 Trečia, UEFA buvo leista įrodyti Bendrajame Teisme, kad remdamasi šiais įrodymais Komisija privalėjo padaryti išvadą, jog Jungtinė Karalystė, pripažinusi visas rungtynes, sudarančias finalinį EURO etapą, itin reikšmingais įvykiais, padarė akivaizdžią vertinimo klaidą.
- 60 Šiuo tikslu UEFA pateikė Bendrajam Teismui duomenis, susijusius, be kita ko, su 1996 m. ir 2000 m. finalinių EURO etapų žiūrovų skaičiumi, ir tvirtino, kad šie įrodymai įrodo, jog „normalios“ rungtynės Jungtinės Karalystės televizijos žiūrovams, kurie nuolat nesidomi futbolo naujienomis, neturėjo didelio atgarsio.
- 61 Bendrasis Teismas išnagrinėjo šiuos duomenis skundžiamo sprendimo 131 ir 132 punktuose, tačiau nepatvirtino UEFA pasiūlyto vertinimo.
- 62 Skundžiamo sprendimo 139 punkte jis, atsižvelgęs ir į kitus UEFA pateiktus duomenis, susijusius su laikotarpiu po 2000 m. (to paties sprendimo 128–130, 135 ir 136 punktai), padarė išvadą, kad ji neįrodė, kad ginčijamo sprendimo 6 ir 18 konstatuojamosiose dalyse išdėstyta ir šio sprendimo 53 punkte nurodyta vertinime yra klaida, todėl Komisija neturėjo padaryti išvados, jog pripažinusi visas rungtynes, sudarančias finalinį EURO etapą, itin reikšmingais įvykiais Jungtinė Karalystė padarė akivaizdžią vertinimo klaidą.

- 63 Iš to, kas išdėstyta, darytina išvada, kad dėl Bendrojo Teismo padarytos teisės klaidos skundžiamas sprendimas neturi būti panaikintas, nes jo rezoliucinė dalis teisingai pagrįsta kitais teisiniais argumentais. Todėl apeliacinio skundo antrojo pagrindo pirmąją dalį reikia atmesti kaip netinkamą.
- 64 To paties pagrindo antroje dalyje UEFA kaltina Bendrąjį Teismą tuo, kad atlikdamas vertinimą, nurodytą šio sprendimo 60 ir 62 punktuose, kelias savo išvadas grindė įrodymais, į kuriuos pati Komisija neatsižvelgė.
- 65 Šiuo aspektu reikia priminti, kad vykdydamas SESV 263 straipsnyje numatytą teisėtumo kontrolę Bendrasis Teismas negali ginčijamo akto rengėjo motyvų pakeisti savaisiais ir savo motyvais užpildyti šio akto motyvavimo spragos taip, kad jo nagrinėjimas nebūtų susijęs su šiame akte esančiu vertinimu (šiuo klausimu žr. 2013 m. sausio 24 d. Sprendimo *Frucona Košice prieš Komisiją*, C-73/11 P, 87–90 punktus ir juose nurodytą teismų praktiką).
- 66 Tačiau šioje byloje Bendrojo Teismo atliktas nagrinėjimas skundžiamo sprendimo 126–139 punktuose siejamas su vertinimais, esančiais ginčijamo sprendimo 6 ir 18 konstatuojamosiose dalyse, ir tik patvirtinamos šiose konstatuojamosiose dalyse padarytos išvados.
- 67 Minėto apeliacinio skundo pagrindo trečioje dalyje UEFA tvirtina, kad Bendrasis Teismas analizę, nurodytą šio sprendimo 60 ir 62 punktuose, atliko remdamasis įrodymais, kuriuos įvertino akivaizdžiai klaidingai.
- 68 Minėtoje dalyje iš tikrųjų siekiama, kad Teisingumo Teismas Bendrojo Teismo vertinimą pakeistų savuoju, tačiau UEFA nenurodo Bendrajam Teismui pateiktų aplinkybių ir įrodymų iškraipymo. Remiantis nusistovėjusia Teisingumo Teismo praktika, šią dalį taip pat reikia atmesti kaip nepriimtina (žr. 2006 m. gegužės 18 d. Sprendimo *Archer Daniels Midland ir Archer Daniels Midland Ingredients prieš Komisiją*, C-397/03 P, Rink. p. I-4429, 85 punktą ir minėto Sprendimo *ThyssenKrupp Nirosta prieš Komisiją* 180 punktą).
- 69 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, turi būti atmestas visas antrasis apeliacinio skundo pagrindas.

Dėl apeliacinio skundo trečiojo pagrindo, susijusio su Bendrojo Teismo padarytomis teisės klaidomis taikant Sutarties nuostatas, skirtas valstybės įmonėms ir įmonėms, kurioms valstybės narės suteikia specialias ar išimtines teises

Šalių argumentai

- 70 Savo apeliacinio skundo trečiojo pagrindo pirmoje dalyje UEFA tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė klaidą, nes nepareikė nuomonės dėl išankstinio klausimo, ar EB 86 straipsnio 1 dalis reikšminga šioje byloje. Konkrečiai kalbant, nors Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad priemonės, kurių ėmėsi Jungtinė Karalystė, neprilygo specialių ar išimtinių teisių suteikimui, tai neišsprendžia klausimo, nes suinteresuotosios įmonės, būtent BBC ir *Channel 4*, yra valstybės įmonės, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą.
- 71 To paties apeliacinio skundo pagrindo antrojoje dalyje UEFA teigia, kad Bendrojo Teismo analizė atskleidžia klaidingą sąvokos „specialios teisės“, esančios EB 86 straipsnio 1 dalyje, aiškinimą, dėl kurio jis padarė klaidingą išvadą, kad Jungtinės Karalystės priimtoms priemonėms neatitinka specialių teisių suteikimo televizijos transliuotojams, eksploatuojantiems nemokamus kanalus. Bendrasis Teismas, be kita ko, formaliai ir teoriškai įvertino klausimą, ar šios valstybės narės teisės aktais suteikiamos specialios teisės tokiems televizijos transliuotojams. Jis neatsižvelgė į ekonominę realybę, nes šie teisės aktai praktiškai leido televizijos transliuotojams, eksploatuojantiems nemokamus kanalus, įgyti išimtines teises transliuoti finalinio EURO etapo rungtynes Jungtinėje Karalystėje, o televizijos transliuotojai, eksploatuojantys mokamus kanalus, praktiškai negali įgyti tokių transliavimo teisių.

- 72 Minėto apeliacinio skundo pagrindo trečioje dalyje UEFA tvirtina, kad Bendrasis Teismas turėjo konstatuoti specialių teisių buvimą visiems televizijos transliuotojams, eksploatuojantiems nemokamus kanalus, motyvuodamas tuo, kad Jungtinė Karalystė jiems aiškiai suteikė „teisinių privilegijų“. Iš tiesų, jei transliuotojas, eksploatuojantis mokamą kanalą, įsigyja iš UEFA teisę transliuoti finalinio EURO etapo rungtynes Jungtinėje Karalystėje, jam nebus leidžiama įgyvendinti šios teisės, nebent ji protingomis sąlygomis būtų pasiūlyta televizijos transliuotojams, eksploatuojantiems nemokamus kanalus. Tačiau šis transliuotojas visiškai neprivalo pasiūlyti šių teisių kitiems transliuotojams, eksploatuojantiems mokamus kanalus.
- 73 Komisijos teigimu, trečiasis apeliacinio skundo pagrindas nepriimtinas, nes UEFA nurodo kelis argumentus, kurių nenurodė ieškinyje, kuriuo buvo pradėtas procesas Bendrajame Teisme. Be to, šis apeliacinio skundo pagrindas yra nepagrįstas, ir šiai išvadai pritaria Jungtinė Karalystė.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 74 Dėl apeliacinio skundo trečiojo pagrindo pirmos dalies reikia pažymėti, viena vertus, kad, priešingai, nei tvirtina UEFA, Bendrasis Teismas „nenutylėjo“ dėl išankstinio klausimo, ar EB 86 straipsnio 1 dalis buvo taikytina šioje byloje. Jis šį klausimą išnagrinėjo skundžiamo sprendimo 165–171 punktuose ir padarė išvadą, kad ši nuostata nereikšminga, todėl netaikytina.
- 75 Kita vertus, reikia konstatuoti, kad Bendrajame Teisme UEFA nenurodė jokie pagrindo, kad EB 86 straipsnio 1 dalis buvo taikoma dėl to, jog kai kurie televizijos transliuotojai, eksploatuojantys nemokamus kanalus, buvo valstybės įmonės, kaip tai suprantama pagal EB 86 straipsnio 1 dalį.
- 76 Todėl, remiantis nusistovėjusia Teisingumo Teismo praktika, šį argumentą reikia atmesti kaip nepriimtina (žr. 2012 m. liepos 19 d. Sprendimo *Alliance One International et Standard Commercial Tobacco prieš Komisiją* ir *Komisija prieš Alliance One International ir kt.*, C-628/10 P ir C-14/11 P, 111 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).
- 77 Dėl minėto pagrindo antros dalies akivaizdu, kad 1996 m. Radijo ir televizijos įstatymo, iš dalies pakeisto 2000 m. Televizijos programų transliavimo reglamentu, 98 ir 101 straipsnių tekste nedaromas joks skirtumas tarp įvairių televizijos transliuotojų kategorijų; konkrečiai kalbant, televizijos transliuotojams, eksploatuojantiems nemokamus kanalus, nesuteikiama tokia apsauga, kurią būtų atsisakyta suteikti transliuotojams, eksploatuojantiems mokamus kanalus, nes visi šie transliuotojai, be kita ko, gali laisvai įgyti neišimtinės itin reikšmingų įvykių retransliavimo teises ir juos retransliuoti remdamiesi neišimtinėmis teisėmis.
- 78 Žinoma, neturėtų būti atmesta galimybė, kad praktiškai tik tam tikri nemokamus kanalus eksploatuojantys transliuotojai, kaip antai BBC ir ITV, gavę *Office of Communications* leidimą, galiausiai transliuos finalinį EURO etapą Jungtinėje Karalystėje, nes transliuotojai, eksploatuojantys mokamus kanalus, suinteresuoti vien išskirtinėmis transliacijomis ir dėl šios priežasties nepateiks pasiūlymo atitinkamoms teisėms įsigyti.
- 79 Tačiau, kaip Bendrasis Teismas iš esmės konstatavo skundžiamo sprendimo 171 punkte, toks poveikis yra mokamus kanalus eksploatuojančių transliuotojų, kurie pasirinko išskirtinumą akcentuojantį įmonės modelį, komercinės strategijos rezultatas, todėl jie mažiau pasirengę pritarti neišskirtiniam itin reikšmingų įvykių transliavimui nei nemokamus kanalus eksploatuojantys transliuotojai. Taigi šį poveikį iš principo lemia laisvas šios pirmos grupės transliuotojų komercinis pasirinkimas, todėl jis neturėtų būti priskirtas Jungtinės Karalystės teisės aktams.

- 80 Dėl minėto apeliacinio skundo pagrindo trečios dalies reikia pažymėti, kad UEFA nenurodė Bendrajam Teismui pagrindo, susijusio su tuo, kad nemokamus kanalus eksploatuojantys transliuotojai naudojami privilegija, nes mokamus kanalus eksploatuojantys transliuotojai privalo jiems pasiūlyti visų finalinio EURO etapo rungtynių retransliavimo teises. Remiantis šio sprendimo 76 punkte nurodyta teismų praktika, toks argumentas taip pat turi būti atmestas kaip nepriimtinas.
- 81 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia atmesti trečiąjį apeliacinio skundo pagrindą kaip iš dalies nepagrįstą ir iš dalies nepriimtina.

Dėl apeliacinio skundo ketvirtojo pagrindo, susijusio su kitų Sutarties nuostatų, skirtų konkurencijai, pažeidimu

Šalių argumentai

- 82 UEFA tvirtina: kadangi EB 86 straipsnio 1 dalis aiškiai taikytina šioje byloje, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes neišnagrinėjo klausimo, ar dėl Jungtinės Karalystės nustatytų priemonių BBC ir ITV neatsidūrė tokioje padėtyje, kurioje negalėjo atsidurti nepažeidusios konkurencijos teisės, arba padėtyje, kuri joms leido lengviau padaryti konkurencijos teisės pažeidimų.
- 83 Komisijos teigimu, ketvirtasis apeliacinio skundo pagrindas netinkamas.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 84 UEFA kaltina Bendrąjį Teismą dėl kelių Sutarties straipsnių, susijusių su konkurencija, pažeidimu, pripažindama, kad tų straipsnių taikymas atsižvelgiant į šią bylą suponuoja EB 86 straipsnio 1 dalies taikymą.
- 85 Skundžiamo sprendimo 165–171 punktuose Bendrasis Teismas konstatavo, kad EB 86 straipsnio 1 dalis netaikytina. Kadangi šiuo apeliaciniu skundu UEFA neginčijo šios išvados, ketvirtasis apeliacinio skundo pagrindas yra netinkamas, todėl turi būti atmestas.

Dėl apeliacinio skundo penktojo pagrindo, susijusio su Bendrojo Teismo padarytomis teisės klaidomis taikant Sutarties nuostatas dėl paslaugų teikimo laisvės ir proporcingumo principo

Šalių argumentai

- 86 Savo apeliacinio skundo penktojo pagrindo pirmoje dalyje UEFA tvirtina, kad Bendrasis Teismas iškreipė jos pagrindą, susijusį su paslaugų teikimo laisve, nes ji jame tvirtino, kad, viena vertus, priemonės, kurių ėmėsi Jungtinė Karalystė, reiškia kitose valstybėse narės įsisteigusių transliuotojų diskriminaciją ir, kita vertus, apibrėžimas, kas yra „patvirtintas televizijos transliuotojas“, kaip tai suprantama pagal Jungtinės Karalystės teisės aktus, buvo pernelyg siauras, kad būtų proporcingas šių teisės aktų tikslams. Bendrasis Teismas turėjo konstatuoti, kad tokios priemonės buvo neproporcingos remiantis abiem šiais motyvais.
- 87 Savo apeliacinio skundo penktojo pagrindo antroje dalyje UEFA tvirtina, kad Bendrojo Teismo analizė yra klaidinga, nes jis laikėsi prielaidos, jog vien dėl to, kad finalinis EURO etapas gali būti laikomas vienu įvykiu ir kad jis visas yra itin reikšmingas visuomenei, tikslas užtikrinti visuomenei plačias galimybes matyti šio įvykio televizijos transliaciją negali būti tinkamai pasiektas mažiau suvaržančiu apribojimu nei apribojimas, kurį lemia Jungtinės Karalystės priimtoms priemonės, kaip antai sąrašas, į kurį neįtrauktos kai kurios pasirinktos finalinio EURO etapo rungtynės.

88 Minėto apeliacinio skundo pagrindo trečioje dalyje UEFA tvirtina, kad net darant prielaidą, jog finalinis EURO etapas gali būti laikomas nedalomu itin reikšmingu Jungtinės Karalystės visuomenei įvykiu, Komisija privalėjo detaliai išnagrinėti priemonių, apie kurias pranešta, suderinamumą su Sutarties nuostatomis dėl laisvės teikti paslaugas ir konkurencijos.

89 Jungtinės Karalystės ir Komisijos teigimu, penktasis apeliacinio skundo pagrindas yra nepagrįstas.

Teisingumo Teismo vertinimas

90 Savo apeliacinio skundo penktojo pagrindo pirmoje dalyje UEFA faktiškai kaltina Bendrąjį Teismą pareigos motyvuoti pažeidimu, nes jis neatsakė į pateiktus argumentus, susijusius su tariamu diskriminaciniu priemonių, kurias priėmė Jungtinė Karalystė, pobūdžiu ir pernelyg siauru patvirtinto televizijos transliuotojo sąvokos apibrėžimu.

91 Šiuo aspektu iš nusistovėjusios Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad iš Bendrojo Teismo nereikalaujama pateikti teksto, kuriame išsamiai ir vienas po kito būtų išnagrinėti visi ginčo šalių suformuluoti argumentai. Todėl Bendrojo Teismo motyvai gali būti implicitiniai, jeigu jie leidžia suinteresuotiesiems asmenims sužinoti priežastis, dėl kurių šis teismas atmetė jų argumentus, o Teisingumo Teismui – turėti pakankamai informacijos, kad galėtų vykdyti jam pavestą kontrolę. Konkrečiai kalbant, Bendrasis Teismas neprivalo atsakyti į šalies pateiktus argumentus, kurie nėra pakankamai aiškūs ir tikslūs, jeigu jie nėra atskiro motyvavimo dalykas ir nepagrįsti konkrečiais juos patvirtinančiais argumentais (šiuo klausimu žr. 2008 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *FIAMM ir kt. prieš Tarybą ir Komisiją*, C-120/06 P ir C-121/06 P, Rink. p. I-6513, 91 ir 96 punktus bei 2011 m. liepos 5 d. Sprendimo *Edwin prieš VRDT*, C-263/09 P, Rink. p. I-5853, 64 punktą).

92 Dėl argumento, susijusio su tariamu diskriminaciniu Jungtinės Karalystės teisės aktų pobūdžiu, reikia priminti, kad skundžiamo sprendimo 148 ir 149 punktuose Bendrasis Teismas, viena vertus, pripažino, kad šie teisės aktai yra laisvo paslaugų judėjimo apribojimas, nes iš tikrųjų mažai tikėtina, jog būtų transliuotojas, eksploatuojantis nemokamą kanalą, „greičiausiai įsteigtas šioje valstybėje narėje“, bet ne kitoje valstybėje narėje įsteigtas konkurentas, retransliuos visas finalinio EURO etapo rungtynes faktiškai išimtinėmis teisėmis. Kita vertus, Bendrasis Teismas patikslino, kad toks apribojimas gali būti pateisinamas, nes juo siekiama apsaugoti teisę į informaciją ir užtikrinti visuomenei plačias galimybes matyti per televiziją transliuojamus itin reikšmingus visuomenei nacionalinius arba ne nacionalinius įvykius.

93 Taip nusprendęs Bendrasis Teismas pateikė pakankamai motyvų, nors ir implicitinių, kurie leidžia UEFA žinoti priežastis, dėl kurių buvo atmesti jos argumentai, o Teisingumo Teismui – vykdyti jam pavestą kontrolę.

94 Dėl argumento, susijusio su tariamai siauru patvirtinto televizijos transliuotojo sąvokos apibrėžimu, reikia pažymėti, kad jis nurodytas vieninteliame ieškinio, kuriame iš viso yra 176 punktai, punkte. Be to, šis argumentas grindžiamas tik tvirtinimu, kad šis apibrėžimas yra aiškiai siauresnis, nei nustatytas kitų valstybių narių, ir kad jis praktiškai subjektų, galinčių įvykdyti reikalaujamas sąlygas, skaičių apriboja iki 3. Galiausiai savo dublike UEFA suformulavo minėtą argumentą tik dviem trumpais sakiniais.

95 Todėl atsižvelgiant į tai, kad minėtas argumentas atskirai nebuvo išplėtotas Bendrajam Teismui pateiktose pastabose, Teismas neprivalėjo į jį atsakyti.

96 Dėl apeliacinio skundo penktojo pagrindo antros dalies visų pirma reikia pažymėti, kad ji grindžiama klaidingu skundžiamo sprendimo 152 punkto aiškinimu. Iš tiesų tame punkte Bendrasis Teismas nesirėmė prezumpcija, kad tikslas užtikrinti plačiai visuomenei galimybę matyti transliuojamą nedalomą itin reikšmingą įvykį negali būti tinkamai pasiektas mažiau įpareigojančiu apribojimu.

Bendrasis Teismas atmetė UEFA pagrindą kaip pagrįstą klaidinga prielaida, nes jis susijęs su tuo, kad Jungtinės Karalystės priimtose priemonėse buvo neproporcingos, nes finalinio EURO etapo „normalios“ rungtynės nebuvo itin reikšmingos. Taigi Bendrasis Teismas turėjo pagrindo nuspręsti taip, kaip nusprendė, nes skundžiamo sprendimo 123–141 punktuose padarė išvadą, kad visas finalinis EURO etapas, taigi įskaitant „normalias“ rungtynes, galėjo būti traktuojamas kaip itin reikšmingas įvykis Jungtinės Karalystės visuomenei.

- 97 Galiausiai dėl minėto apeliacinio skundo pagrindo trečios dalies pažymėtina, jog iš šio sprendimo 19 punkto išplaukia, kad Komisija privalo atlikti siaurą nagrinėjimą, apribotą akivaizdžių vertinimo klaidų, kurias padarė valstybės narės nustatydamos nacionalinius itin reikšmingų įvykių sąrašus, paieška.
- 98 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, visą penktąjį apeliacinio skundo pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl apeliacinio skundo šeštojo pagrindo, susijusio su Bendrojo Teismo padarytomis teisės klaidomis taikant nuosavybės teisę

Šalių argumentai

- 99 UEFA teigimu, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, viena vertus, jog vien dėl to, kad finalinis EURO etapas gali būti laikomas vienu itin reikšmingu įvykiu, pakanka, kad šios asociacijos nuosavybės teisių pažeidimas, kiek tai susiję su kiekvienomis atskiromis rungtynėmis, būtų neišvengiamai proporcingas. Kita vertus, Bendrasis Teismas padarė dar didesnę klaidą, kai neįvertino UEFA nuosavybės teisėms nustatytų apribojimų apimtį, o tai jam sutrukdė atlikti tinkamą klausimo, ar dėl Jungtinės Karalystės priimtų priemonių atsiradusi žala buvo neproporcinga, palyginti su siekiamais tikslais, analizę.
- 100 Jungtinė Karalystė ir Komisija ginčija šio apeliacinio skundo pagrindo pagrįstumą.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 101 Pagal Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 17 straipsnio 1 dalį kiekvienas turi teisę valdyti teisėtai įgytą nuosavybę, ja naudotis, disponuoti ir palikti paveldėtojams. Nuosavybės naudojimą gali reglamentuoti įstatymai, kiek tai būtina atsižvelgiant į bendruosius interesus.
- 102 Šiuo aspektu iš šio sprendimo 10, 20 ir 21 punktuose nurodytų samprotavimų matyti, viena vertus, kad grėsmė UEFA nuosavybės teisei kyla jau dėl Direktyvos 85/552 3a straipsnio ir kad ši grėsmė iš principo gali būti pateisinama tikslu apsaugoti teisę į informaciją ir užtikrinti visuomenei plačią galimybę matyti per televiziją transliuojamus itin reikšmingus įvykius. Kita vertus, kadangi visos finalinio EURO etapo rungtynės Jungtinės Karalystės buvo tinkamai pripažintos itin reikšmingu įvykiu, Komisija privalėjo išnagrinėti tik šio pripažinimo poveikį UEFA nuosavybės teisei, kuris viršija poveikį, iš esmės susijusį su šio įvykio įtraukimu į jos valdžios institucijų nustatytą įvykių sąrašą.
- 103 Vieninteliai UEFA reikalavimai dėl tokio poveikio susiję su tuo, kad galimi pirkėjai parduodant konkurso būdu atitinkamas retransliacijos teises, t. y. BBC ir ITV, sudarytų aljansą ir pateiktų bendrą pasiūlymą. Tačiau iš Bendrajam Teismui pareikšto ieškinio matyti, kad toks argumentas Bendrajame Teisme nebuvo nurodytas. Atsižvelgiant į teismų praktiką, apie kurią priminta šio sprendimo 76 punkte, UEFA negali jo nurodyti šiame apeliaciniame skunde.
- 104 Esant šioms sąlygoms, šeštąjį apeliacinio skundo pagrindą reikia atmesti.

Dėl apeliacinio skundo septintojo pagrindo dėl teisės klaidų, padarytų dėl ginčijamo sprendimo motyvavimo

Šalių argumentai

- 105 UEFA tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes nepareikalavo, kad Komisija laikytųsi reikalaujamo motyvavimo lygio dėl kiekvieno iš šešių apeliaciniame skunde nurodytų pagrindų. Ginčijamas sprendimas turėjo būti panaikintas visų pirma dėl to, kad jame nebuvo pakankamai motyvų dėl finalinio EURO etapo pripažinimo itin reikšmingu visuomenei įvykiu. Taip pat to sprendimo motyvavimas nepakankamas dėl laisvo paslaugų teikimo, laisvos konkurencijos ir UEFA nuosavybės teisės kliūčių. Galiausiai Bendrasis Teismas neturėjo remtis tariamai privilegijuota padėtimi, kurią UEFA turi kaip teisių turėtoja, kad nustatytų, ar Komisijos pateikti motyvai pakankami.
- 106 Jungtinės Karalystės ir Komisijos teigimu, septintasis apeliacinio skundo pagrindas yra nepagrįstas.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 107 Iš nusistovėjusios Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad EB 253 straipsnyje reikalaujamas motyvavimas turi atitikti ginčijamo akto pobūdį bei aiškiai ir nedviprasmiškai atskleisti institucijos, kuri priėmė ginčijamą teisės aktą, argumentus, kad suinteresuotieji asmenys galėtų sužinoti jo priėmimo pagrindimą, o kompetentingas teismas – vykdyti kontrolę. Pareiga motyvuoti turi būti vertinama atsižvelgiant į bylos aplinkybes, tai yra į akto turinį, nurodytų priežasčių pobūdį ir asmenų, kuriems aktas skirtas, ar kitų asmenų, kurie konkrečiai ir tiesiogiai su juo susiję, suinteresuotumą gauti paaiškinimus. Motyvuojant nebūtina nurodyti visų svarbių faktinių ir teisinių aplinkybių, nes nustatant, ar akto motyvavimas atitinka EB 253 straipsnio reikalavimus, turi būti atsižvelgiama ne tik į jo tekstą, bet ir į turinį bei visas nagrinėjamą klausimą reglamentuojančias teisės normas (minėto Sprendimo *Bertelsmann ir Sony Corporation of America prieš Impala* 166 punktą ir jame nurodyta teismų praktika).
- 108 Be to, iš teismų praktikos taip pat matyti, kad jeigu nagrinėjamas teisės aktas buvo priimtas suinteresuotiems asmenims gerai žinomomis aplinkybėmis, jis gali būti motyvuojamas glaustai (šiuo klausimu žr. 2012 m. birželio 26 d. Sprendimo *Lenkija prieš Komisiją*, C-335/09 P, 152 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).
- 109 Dėl sprendimų, priimtų pagal Direktyvos 89/552 3a straipsnio 2 dalį, reikia priminti, viena vertus, kad juos priimdama Komisija įgyvendina ne tikruosius sprendimo priėmimo, bet kontrolės įgaliojimus, kurie, be to, apriboti akivaizdžių vertinimo klaidų, padarytų valstybių narių pripažįstant įvykius itin reikšmingais, nustatymu (žr. šio sprendimo 12 ir 19 punktus). Minėti sprendimai turi būti aiškinami atsižvelgiant į praneštas nacionalines priemones.
- 110 Kita vertus, reikia pažymėti, kad tokie sprendimai, be valstybės narės, kuri apie juos praneša Komisijai, be kita ko, susiję su transliuotojais, eksploatuojančiais televizijos kanalus šioje valstybėje ir atitinkamų įvykių retransliacijos išimtinių teisių turėtojais. Negali būti neigiama, kad šie pagrindiniai suinteresuotieji asmenys turi išsamių žinių apie kontekstą, kuriam esant tie sprendimai buvo priimti, nes bent jau norint derėtis dėl šių teisių kainos jie, manytina, turi žinoti apie visas aplinkybes, kurios turi nemažą įtaką jų vertei, ir ypač apie susidomėjimą, kurį nagrinėjamas įvykis kelia atitinkamos valstybės narės visuomenei.
- 111 Šiomis aplinkybėmis Komisijos sprendimas, priimtas remiantis Direktyvos 89/552 3a straipsnio 2 dalimi, gali būti motyvuotas glaustai. Konkrečiai kalbant, Komisija turi galimybę nurodyti tik glaustus motyvus, dėl kurių įvykį laiko itin reikšmingu. Be to, iš šio sprendimo 20 ir 21 punktuose pateiktų samprotavimų matyti, kad motyvavimas, susijęs su Jungtinės Karalystės priimtų priemonių

suderinamumu su nuostatomis dėl laisvo paslaugų judėjimo, laisva konkurencija ir nuosavybės teise, gali būti implicitinis. Konkrečiau kalbant, jei poveikis laisvam paslaugų judėjimui, laisvai konkurencijai ir nuosavybės teisei neviršija poveikio, iš esmės susijusio su atitinkamo įvykio įtraukimu į Direktyvos 89/552 3a straipsnio 1 dalyje numatytą sąrašą, iš principo nėra būtina motyvuoti tokios išvados.

- 112 Šioje byloje reikia pažymėti, kad ginčijamo sprendimo 5, 6 ir 18 konstatuojamosiose dalyse nurodyti motyvai, dėl kurių Komisija mano, kad visos rungtynės, priskirtos finaliniam EURO etapui, gali būti vertinamos kaip itin reikšmingi įvykiai. 6 konstatuojamojoje dalyje, be kita ko, nurodyta, kad šie įvykiai sukelia ypatingą atgarsį Jungtinėje Karalystėje, nes jie ypač populiarūs plačiojoje visuomenėje, o ne tik televizijos žiūrovams, kurie nuolat stebi sporto įvykius per televiziją. Be to, šis konstatavimas patikslinamas 18 konstatuojamojoje dalyje, iš kurios matyti, kad minėti įvykiai visada buvo retransliuojami nemokamais televizijos kanalais ir pritraukia daug televizijos žiūrovų.
- 113 Atsižvelgiant į tai, kad išdėstyta, Bendrasis Teismas nepadarė jokios teisės klaidos, kai nusprendė, kad ginčijamame sprendime buvo informacijos, reikalingos, viena vertus, UEFA žinoti priežastis, dėl kurių Komisija padarė išvadą, kad visos rungtynės, priskirtos finaliniam EURO etapui, galėjo būti laikomos itin reikšmingais įvykiais, ir, kita vertus, Bendrajam Teismui vykdyti jam pavestą kontrolę dėl tokios išvados pagrįstumo.
- 114 Dėl kitų ginčijamo sprendimo motyvavimo aspektų niekas šioje byloje neparodo, kad poveikis laisvam paslaugų judėjimui ir laisvai konkurencijai viršija poveikį, kuris iš esmės susijęs su finalinio EURO etapo įtraukimu į itin reikšmingų įvykių sąrašą. Dėl tariamos grėsmės nuosavybės teisei, viršijančios tai, ką lemia vien toks įtraukimas, reikia priminti, kad tokį argumentą UEFA pateikė tik Teisingumo Teisme.
- 115 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, septintąjį apeliacinio skundo pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.
- 116 Kadangi nė vienam iš septynių UEFA nurodytų apeliacinio skundo pagrindų negalima pritarti, reikia atmesti visą apeliacinį skundą kaip iš dalies nepriimtina ir iš dalies nepagrįstą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 117 Pagal Procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, kai apeliacinis skundas yra nepagrįstas, išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas. Remiantis to paties reglamento 138 straipsnio 1 dalimi, taikoma apeliacinėse bylose pagal 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė. Kadangi Komisija prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas iš UEFA, o pastaroji pralaimėjo bylą, ji turi padengti su šiuo procesu susijusias išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

- 1. Atmesti apeliacinį skundą.**
- 2. Priteisti iš *Union des associations européennes de football (UEFA)* bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.